

På syngende grund

Hvor vi end hen måtte fare
her på vor gudskabte jord,
hører vi skabelsen svare,
syngende på skaberens ord.
Under vor fod stiger sangen
op fra den gyngende bund,
løfter og letter os gangen,
vi er på syngende grund!

Ti, om du gerne vil høre
sangen fra stene og støv,
tyst må du vende dit øre
op mod det syngende løv.
Sneglen, som sindigt må vandre,
synger med selvsamme mund,
mærker som alle de andre,
den er på syngende grund.

Sangen er livet, der strømmer
gennem alt levendegjort,
selv i det mindste, der drømmer
sig til et sted, der er stort,
stort som et syngende hele
dengang i skabelsens stund
alle de nyskabte dele
sprang af den syngende grund.